

sagt, at den ikke vilde bøje sig paa; dette var en ufravigelig Betingelse for Vedtagelsen af Statslaanet. Naar man ser dette paa Baggrund af, at to store Partier ønsker Regeringen fjernet, og man endvidere er klar over, at her er en Mulighed for disse to Partier til at fjerne Regeringen ved at stille dette Krav, ja, saa vil jeg roligt overlade til uvildige Dommere at dømme om, hvem det er, der i dette Øjeblik styrter Regeringen, hvis den styrtes, om det er Regeringen selv, eller det er de Partier, der — med fuld Ret efter min Mening som oppositionelle Partier — har arbejdet paa at faa Regeringen bort.

Hvis Regeringen havde villet vige, havde ønsket at gaa, hvis den var, som det hedder, træet af Magten, saa havde den vel nok kunnet finde en Anledning til dette. Regeringen har følt sig bundet af det Flertal, som den før Valget og efter Valget har haft i Folketinget, fordi den har ment — og den Mening har vel ogsaa andre haft —, at dette skal være et Land, hvor Regeringen er Udtryk for Folketingets Flertal. Dette har man ikke kunnet ramme før. Nu er der en Mulighed for at ramme det fra oppositionel Side, og saa benytter man et Middel, som jeg ud fra min konstitutionelle Opfattelse maa anse for fuldkommen forkasteligt, som ikke stemmende med Landstingets Stilling i Forfatningen, til at fjerne Regeringen. Jeg tror derfor ikke, at det kan nytte noget, at den ærede Ordfører for Partiet Venstre hævder, at det ikke er dette Parti, som sammen med et andet Parti vil styrte Regeringen og tvinge en ny Regering frem, og jeg kan egentlig heller ikke begribe, hvorfor man er saa forknyt for at tilstaa dette, efter at man i adskillige Aar har arbejdet paa at tilrettelægge en Situation, hvorved man kunde naa sine Ønskers Maal. Jeg synes egentlig, at det vilde være stoltere af de to store Partier, om de vedkendte sig dette og sagde: Endelig har vi dem i Fælden, nu kan vi faa dem bort. I Stedet for lader man nu, som om det er Regeringen, der griber Lejligheden til at gaa. Nej, saaledes er det ikke. De Herrer maa tage Ansvaret for, hvad de gør. Vi har intet Ansvaret for, at man benytter en saa futill Sag som Ændringen af en gældende Lov, om hvilken i øvrigt Regeringen tilbyder Forhandling, til ved Klæbning af denne Ændring til en for Statshusholdningens Førelse fuldkommen nødvendig Lov i Løbet af et Par Dage at

bringe uforfatningsmæssige Tilstande til at gælde her i Landet.

Formanden: Det 8de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) hentydede til min Ringhed og omtalte nogle Udtalelser af mig, som jeg havde brugt i 1909 — var det vist —, maa jeg bedrøve det ærede Medlem med, at det af ham citerede Ord ikke blev brugt af mig, og jeg føler mig ganske overbevist om heller ikke af nogen anden ved den paagældende Lejlighed. Derimod skal jeg indrømme ham, at jeg omtalte Finansernes vanskelige Stilling, og jeg kan ogsaa godt indrømme, at det var i ret stærke Ord, men jeg ønsker tillige at sige til det ærede Medlem, at disse mine Udtalelser hin Aften havde den Virkning, at Landbrugets ledende Mænd øjeblikkelig kom hen til mig, indrømmede Rigtigheden af mine Udtalelser og bad om at faa nedsat en Kommission for muligvis at spare en hel Del af de Tilskud, der gik til Landbruget. Jeg spurgte, om de kunde gøre det Arbejde i Løbet af et Par Maaneder, fik et bekræftende Svar, Udvalget blev nedsat, og jeg havde den Tilfredsstillelse, at Landbrugets egne ledende Mænd efter to Maaneders Arbejde foreslog af bespare omtrent Halvdelen af de Tilskud, som tidligere var tilflydt Landbruget paa Finansloven. Jeg havde endvidere den Tilfredsstillelse, at en Sparekommission blev nedsat. Den sad noget længere, og Resultatet var mindre, men større Bekræftelse af mine Ords Sandhed kunde jeg ikke vente. Jeg tror ikke, at Sandheden af det ærede Medlems Ord her i Dag vil blive bekræftet i saa høj Grad. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, naar han nu er med til at rejse en Kamp mellem Folketing og Landsting — det er jo det, der sker —, hvorved det grundlovmæssige Forhold stilles paa Hovedet, vil faa megen Fornøjelse heraf. Den største Fornøjelse, jeg kan ønske ham — og den haaber jeg ogsaa, han i det lange Løb vil opleve —, det er, at den Virksomhed, han i Dag indleder, vil blive en Pind til Landstingets Ligkiste.

Formanden: Det 3die Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jeppesen (Drusebjerg): Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) var inde paa en Omtale af de Forhandlinger, som det